

2|2022

dukla**sport**

PARAŠUTISTICKÁ LEGENDA MĚNÍ ROLE

ROZHOVOR S LIBOREM JIROUŠKEM

**Nadporučík Libor Jiroušek jako závodník skončil.
Od ledna armádnímu klubu Dukla Prostějov šéfuje
z pozice trenéra a manažera**

PARAŠUTISTICKÁ LEGENDA MĚNÍ ROLE

Vzpomínat bude i na adrenalinový seskok do Křížíkovy fontány

Přijal novou výzvu. Libor Jiroušek, česká parašutistická legenda, se už z nebes nebude snášet jako elitní závodník armádního klubu Dukla Prostějov. Bohaté zkušenosti začne úročit z postu vedoucího trenéra. „Beru to spíše jako pozici manažera, který musí zajistit co nejlepší podmínky pro kvalitní trénink,“ má jasno třiačtyřicetiletý mnohonásobný mistr světa a Evropy.

Bylo těžké dát závodům definitivní sbohem?

Je pravda, že mi bylo líto zahodit všechny ty roky úsilí to někam dotáhnout a pak, když už je člověk na špici, toho všeho zanechat. Na druhou stranu převládl pocit, že mi to úsilí už nestojí za ten chvilkový pocit vítězství. Prostě nastal čas se rozvíjet v něčem jiném.

Chlubit se můžete řadou skvělých úspěchů. Ať v přesnosti přistání, individuální či skupinové akrobacii. Ve sbírce máte i titul absolutního mistra světa. Bude na co vzpomínat, že?

Titul absolutního mistra bude asi největší zážitek. Shodou okolností se tak stalo na Slovensku, kde u toho mohla být moje

mamka. Ke všemu se jednalo o jediný šampionát, na který se kdy vypravila, takže si to užila asi víc než já, protože mě v tomto sportu velice podporovala.

Dokázal jste si v začátcích v roce 1994 představit, že vám to takhle půjde?

Vůbec jsem si nepředstavoval, že bych v parašutismu závodil. Začal jsem, protože oba rodiče skákali a celé dětství jsem strávil na letišti. Pokaždé, když jsem letěl letadlem, jsem si představoval, jaký je to asi pocit z něj vyskočit. No a první seskok mě strašně nadchl. Rázem mi bylo jasné, že se tomu budu věnovat hlava nehlava.

Kterou nejužitečnější radu jste od rodičů dostal?

Hlavně si vždy hlídat výšku, což v závodním skákání nejde vždy úplně dodržet.

Výjimečnosti jste dosáhl především v individuální akrobacii. Kolik za ní stojí dřiny?

Většinou jsou v ní nejlepší bývalí gymnasté, což já totálně narušuji. Jsem v tomto směru snad největší antitalent, co znám. Je to prostě

o úsilí, tréninku, rychlé reakci, orientaci, psychice a štěstí.

Poslední velkou medaili jste získal při listopadovém armádním mistrovství světa v Kataru. Byla stříbrná. Co scházelo k prvenství?

Chybělo hodně a málo. Semifinálový seskok se mi extrémně nepovedl. Při individuální akrobacii se vyskakuje z 2 200 metrů a natáčíte vás pozemní kamera, která je vyznačena na zemi. Já jsem ji bohužel vnímal pod jiným úhlem, než byla doopravdy. To znamená, že jsem si myslel, že se mi seskok povedl, než jsem uviděl videozáznam. No a pak jsem se již posledním seskokem zachraňoval ze čtvrtého místa.

Loňská sezóna byla výjimečná. Z civilního MS v Rusku jste si přivezl tři zlaté. Dvě z týmových soutěží. Parta v Dukle musí fungovat skvěle...

Myslím, že parta je výborná a hlavně je vidět, že nás to baví. Výhodou našeho týmu je schopnost udržet dlouhodobě ty nejlepší sportovce v našem týmu a možnost obměnit je za mladší až ve chvíli, kdy na to opravdu mají. To by samozřejmě nebylo možné bez

podpory Dukly, potažmo AČR, za což velice děkujeme.

Rozumíte si i mimo parašutistické dění?

Samozřejmě jsou chvíle, kdy chemie v týmu není úplně růžová. Ale myslím, že je to naprosto přirozené, když uvážíme, že mnohdy spolu trávíme více času než s manželkami. (smích)

Vyhýbala se vám v kariéře zranění? Případně, které bylo nejvážnější a jak se přihodilo?

Nevybavuji si žádné způsobené během skákání. V našem sportu jsou zranění spíše ultimátní. Musím zaklepat, že v historii Dukly Prostějov se žádné vážnější zranění během seskoku nestalo, a doufám, že to tak bude pokračovat i nadále. Samozřejmě z dlouhodobého hlediska máme všichni problém se zády, která dostávají zabrat při otevření padáku a nesymetrických dopadech při přesnosti přistání. Jednoznačně však můžu říci, že úrazy nejvíce přicházejí, když se neskáče (fotbálky, kola, trampolíny, lyže atd.).

Měl jste někdy při výskoku strach? Co se vám zpravidla honí hlavou?

Samozřejmě. A čím jsem starší, tím více. Není to nějaký dlouhodobý pocit, ale spíše taková rychlá myšlenka, když se přihodí něco nestandardního. Řekl bych, že se více bojíme na palubě letadla, než při samotném seskoku, protože to nemáme ve svých rukou a nemůžeme to nijak ovlivnit. Při seskoku už není moc času se bát, jelikož se musíme soustředit na samotný výkon. U mladých kluků se někdy stává, že se chovají, jako kdyby měli být nesmrtelní. Ale časem a hlavně s nárůstem zkušeností je to většinou přejde.

Ve vzduchu to musí být pořádný adrenalin. Je náročné se udržovat stále ve stoprocentní koncentraci?

Adrenalin to je spíše ze začátku. Později už se jedná o klasický rutinní trénink. Člověk

nemůže zažít adrenalin pětsetkrát za rok, to by skončil v bláznici. Přichází většinou opět v nějakých nestandardních podmínkách. Například seskok doprostřed Křížkovy fontány na pražském výstavišti byl toho jasným důkazem. 3 000 trysek tenkých jak jehly, na které se napichnete, pokud se netrefíte. To vyvolá adrenalin i u apatického lenochoda. (smích)

I vám se stalo, že se neotevřel padák... Šok?

Ano, myslím, že pětkrát. První případ jsem zažil, až když jsem měl 6 500 seskoků, pak se tempo trochu zrychlilo. Většinou to není tak, že by se padák neotevřel, ale je nějak poškozený nebo zamotaný. Například u malých padáků, které používáme na akrobacii, stačí lehké protočení při otevření a následuje velká rotace s obrovským přetížením. V takovou chvíli musíme padák odhodit a teprve potom

otevřít záložní. V mém případě to nikdy nebyl šok, ale spíše dávka stresu následovaná pár ostrými slovy. Pak již následuje bezpečnostní postup, který má každý z nás nacvičený. Bezpečnost parašutismu se velice zvýšila díky novým postupům, materiálům a přístrojům. V roce 2020 vycházela jedna smrtelná nehoda na zhruba 250 000 seskoků. Dá se tedy konstatovat, že náš sport je velmi bezpečný.

Ze závodníka jste se rázem stal trenérem. Půjde z vašeho pohledu o jednoduchý přerod?

Na letošním civilním MS jsem byl oficiálně trenér i závodník. V našem týmu je potřeba trenér spíše pro B tým a juniory. A tým je na takové úrovni, že každý ví, co má dělat. Spíše jde o vzájemné konzultace. Hlavním úkolem trenéra je pozice manažera, který musí zajistit co nejlepší podmínky pro kvalitní trénink.

Dukláci patří mezi světovou špičku. Je složité držet latku pořád hodně vysoko?

Kdyby to bylo jednoduché, tak by vyhrávali všichni. Hlavní výhodu vidím v kontinuitě taktiky přípravy a objemu seskoků ve třech disciplínách. Další výhodou je, že nemusíme obměňovat sportovce, kteří mají výkonnost. Například německý tým se díky jejich vojenským nařízením mění téměř každý rok. Samozřejmě výkonnost jiných států se také mění a my na ni musíme pružně reagovat.

Máte představu, co by mohlo fungovat lépe?

Největší problém nám aktuálně dělá stáří civilních letadel, ze kterých trénujeme. Jsou velice pomalá a často dochází k technickým problémům. To nás zdržuje a někdy dokonce i ohrožuje. Do budoucna by se to mohlo odrazit i na úrovni naší výkonnosti. Zkrátka musíme najít nějaké řešení ve formě většího využívání vojenských letadel, popřípadě koupí letadla nového.

Stanete se nástupcem Jiřího Šafandy. Jak moc si ceníte jeho dlouholeté trenérské práce u Dukly?

Pokud vím, tak pan Šafanda byl u nás nejdéle sloužícím velitelem. A přesto, že jsme ne vždy měli stejný názor na trénink a vedení našeho týmu, musím uznat, že za jeho éry se dovezlo nejvíce medailí v historii Dukly Prostějov.

Text: ASC Dukla / Pavel Král, foto: ASC Dukla a CPA

ZNAČKA STR OPĚT ZLATÁ!

V době uzávěrky tohoto vydání slavila Česká republika na ZOH v Pekingu zisk první medaile. Na snowboardu se o ni v paralelním obřím slalomu postarala Ester Ledecká, která tak potvrdila roli největší favoritky

a obhájila prvenství ve stejné disciplíně z Pchjongčangu 2018. Značka STR zkrátka znovu prokázala svou výjimečnost.

Eva Samková účast v Pekingu ze zdravotních důvodů (zlomeniny obou kotníků) vzdala. Do kondice se vrací také na rotopedu ve společnosti své milované fenky Evelínky.

DO ČÍNY RADĚJI NEODJELA NEVYLÉČENÁ SAMKOVÁ SE ROZHODLA SPRÁVNĚ

Nečekala na poslední možný termín před olympijským startem. Snowboardcrossařka Eva Samková kvůli zranění zrušila účast na vrcholu sezóny už 20. ledna.

Dvojnásobná olympijská medailistka ale věří, že se po uzdravení na svahy vrátí. „Rozhodnutí nejet do Pekingu bylo těžké, ale správné. Teď se soustředím na to, abych se vyléčila a vrátila zpátky,“ vzkázala statečná duklačka. Olympijská vítězka ze Soči 2014 a bronzová medailistka z Pchjongčangu 2018 se

zranila loni 11. prosince při závodě smíšených týmů na světovém poháru v rakouském Montafonu, v němž získala s Janem Kubičkem stříbro.

Na klinice v Montafonu-Schransu pak podstoupila operaci, při níž jí lékaři zraněnou dolní končetinu zpevnili šrouby. „Jakékoli jiné rozhodnutí než nejet do Pekingu by znamenalo riziko nejen pro sportovní kariéru, ale i pro civilní život,“ vysvětlil uznávaný profesor Pavel Kolář z Centra pohybové medicíny.

Trenér Marek Jelínek poodhalil plány své svěřenkyňe. „Závodit zatím nebude, jízda na sjezdovce nebo na lehké snowboardcrossové trati by se ale dala na jaře stihnout,“ naznačil.

Velice si váží podpory a pomoci, jaké se Evě Samkové dostalo. „Děkuji všem lékařům, fyzioterapeutům, Českému olympijskému výboru, Dukle, Svazu lyžařů a našemu realizačnímu týmu za jejich úsilí a pomoc vrátit Evu brzy na prkno.“

Text: Milan Novotný, foto: Instagram Evy Samkové

Reprezentace běžců na lyžích, tvořená členy Dukly Liberec, se krátce před odletem do Pekingu připravovala na soustředění v italském Livignu. Na snímku zleva: trenér Vasil Husák, Adam Fellner, Michal Novák, Jan Pechoušek, Petr Knop, Luděk Šeller a trenér Dušan Kožíšek.

DUKLA V PEKINGU

SKVĚLÁ LEDECKÁ

I NEZNÁMÍ OLYMPIONICI

Hvězda největší velikosti, ale i manželský pár v malém sportu a nejmladší účastnice české výpravy na zimní olympiádě v Pekingu se rekrutují z Armádního sportovního centra Dukla.

Ze 113 nominovaných českých sportovců jich Dukla dodala 33. Mezi nimi nechybí zářící hvězda zimních sportů a kandidátka na nejvyšší umístění Ester Ledecká.

Obojživelnice zasněžených svahů získala na ZOH 2018 v Pchjongčchangu senzační zlatý double za prvenství v superobřím slalomu na lyžích a ve snowboardovém paralelním obřím slalomu. A velké věci se od ní dají čekat i v Číně. „S týmem jsme udělali spoustu práce. Testovali jsme lyže a také jsem dost trénovala. A tak

se cítím dobře a jistě,“ prohlásila závodnice, jejíž nasazení ve dvou disciplínách přináší také řešení řady organizačních problémů.

„Ester má kolem sebe profesionální tým, který jede podle plánu. Funguje ve své bublině a nic nepodcení. Ona je velká profesionálka, v tomhle jí věřím,“ uvedl šéf české olympijské výpravy Martin Doktor.

Na druhou stranu se v duklácké sestavě ocitli reprezentanti, které širší veřejnost takřka nezná. Zmíněným benjamínkem je teprve patnáctiletá skokanka na lyžích Anežka Indráčková. Jedná se o mladší sestru reprezentační jedničky Karolíny.

„Ještě před pár týdny jsem držela palce ségře, aby jí nominace do Pekingu vyšla. Ani ve snu mě nenapadlo, že s ní také poletím.

Samozřejmě, je to pro mě obrovská motivace do dalších let,“ líčila Anežka Indráčková, která se na olympiádu dostala díky přerozdělení míst Mezinárodní lyžařskou federací.

„Anežka ve svém nízkém věku prokazuje dobrou výkonnost, v sezóně se už začíná prozrazovat do dospělé konkurence. Výbornou momentální formu navíc prokázala i vítězstvím na mistrovství republiky v Harrachově,“ poznamenal předseda úseku skoku na lyžích a bývalý výborný závodník v barvách liberecké Dukly Jakub Janda.

Vedle sourozenecké dvojice vyslala Dukla do Číny i manželský pár curlerů – Zuzanu a Tomáše Paulovi.

Text: Milan Novotný, foto: Bóša

REPREZENTUJÍ POD PĚTI KRUHY

Akrobatické lyžování

Nikol Kučerová

Alpské lyžování

Ester Ledecká, Jan Zabystřan, Kryštof Krýzl

Běh na lyžích

Kateřina Janatová, Tereza Beranová, Petra Hynčicová, Zuzana Holíková, Michal Novák, Jan Pechoušek, Luděk Šeller, Petr Knop, Adam Fellner, Ondřej Černý

Curling

Tomáš Paul, Zuzana Paulová

Saně

Michael Lejsek, Filip Vejdělek, Zdeněk Pěkný

Skoky na lyžích

Roman Koudelka, Čestmír Kožíšek, Viktor Polášek, Filip Sakala, Radek Rýdl, Karolína Indráčková, Anežka Indráčková

Severská kombinace

Tomáš Portyk, Lukáš Daněk, Jan Vytrval, Ondřej Pažout

Snowboarding

Ester Ledecká, Vendula Hopjáková, Šárka Pančochová, Zuzana Maděrová